

PARAULA I VIDA

«Crist ja regna per
l'Església... i ens envia
l'Esperit Sant» (i VII)

Veniu Esperit Sant, Ànima de l'Església!
Infoneu en l'interior de tota la comunitat eclesial
el goig de la Resurrecció i l'amor sacrificat
fins a la Creu, perquè l'Església faci present
el Regne de Crist i pugui acollir dintre seu
totes les llengües i tots els pobles.

Veniu, Esperit Sant, Foc diví!

Enceneu l'amor en els cors
de tots els deixebles de Crist
perquè cremin
amb el mateix amor
del Pare i del Fill;
i perquè contagiem aquest foc
a tots els qui anhelen trobar
sentit a la vida, justícia,
llum i compassió.

Veniu Esperit Sant, Aigua pura!

Purifiqueu-nos de tot pecat
i de tota malícia salveu
el món de les seves crisis

i fracassos, i feu que rentats de tota brutícia de maldat,
caminem per viaranyes de conversió vers la Veritat i l'Amor.

Veniu Esperit Sant, Unció perfumada i penetrant!

Penetreu com oli de tendresa i de pietat
en els cors dels fidels
perquè la nostra vida s'ompli de pau,
esdevinguem casa i escola de comunió
i ens esforcem per mantenir la unitat que ve de Déu.

Veniu Esperit Sant, Alè suau i restaurador!

Ensenyeu-nos el gran valor de la pregària i la contemplació.
Poseu dins nostre el do de l'alegria que es comunica.
Renoveu les nostres vides i la nostra fe,
i vesseu en nosaltres la gràcia de la fortalesa en les proves.

Veniu Esperit Sant, Defensor nostre!

Protegiu-nos de tot mal i de tot pecat,
manteniu-nos units a Déu i fermes en l'esperança indefallent,
i ajudeu-nos a donar un testimoniatge coratjós de la nostra fe
amb la coherència i les obres que l'han d'acompanyar.

Santa Pentecosta!

Santa Pasqua granada dels fruits de l'Esperit Sant!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Un gran servidor de la cultura de la Vall d'Aran

► En aquesta foto apareix el sacerdot Mn. Jusèp Amiell Solé, un dels guardonats amb la Creu de Sant Jordi d'aquest any, mentre rep la distinció de mans del President de la Generalitat. Aquest insigne reconeixement a Mn. Amiell ha estat motivat «per la sostinguda tasca de recerca, preservació i promoció que ha fet del patrimoni, de les tradicions i de la llengua de la Vall d'Aran, a la qual ha traduït el Nou Testament, i també per la seva trajectòria pastoral en el si del bisbat d'Urgell, vinculada singularment a la Vall, de la qual ha estat arxiprest». Mn. Amiell va néixer el 18 d'abril de 1930 al poble de Garòs, a la mateixa Vall. Ordenat prevere l'any 1954, continua ara a la seva estimada terra com a adscrit a la parròquia de Vielha i des del 2011 és també canonge de la catedral d'Urgell.

GLOSSA

Acollir el foraster

Coneixia de fa temps l'existència d'una entitat, promoguda per cristians i animada per persones de procedència diversa, dedicada a l'acollida i acompanyament de persones immigrants. S'ha produït l'avinentsa de poder-ne parlar amb els responsables i conèixer de prop l'activitat que desenvolupen. Ofereixen serveis molts diversos en els àmbits assistencial, sanitari, jurídic, religiós, de formació i de lleure. Acullen i acompanyen, en paraules d'una de les responsables, «persones a qui s'ha negat tot, la dignitat inclosa, amb els trets del dolor a la cara, sense futur i moltes d'elles amb notables capacitats humanes que no poden desenvolupar». «Han viscut situacions dures i difícils —retornades a la frontera una vegada i altra; alguns havent començat a caminar als cinc anys i havent-ne passat tres per travessar mig continent africà...— amb el desig de sobreviure, pendents de la possibilitat de trobar una feina i viure sota un sostre. Malgrat tot, algunes d'elles se senten mogudes a manifestar que Déu les ha salvat i protegit».

Entre les desgràcies que poden afectar les persones, la Bíblia considera ser *foraster* de les més terribles: pobres, orfes, vídues... i forasters. I per això Jesús insis-

teix: «Era foraster, i em vau acollir» (Mt 25, 35); i diu que això és propi dels «beneïts del meu Pare» (Mt 25,34). El grup de persones voluntàries que assumeixen la gestió i animació dels diversos serveis d'aquesta associació són com aquells que es preguntaven «quan et vam veure foraster i et vam acollir?», perquè actuen amb generositat, amb seny i sense esperar res a canvi. Escolten i responen parlant directament al cor, amb esperança, apostant per l'altre a fons i a totes, confiant en la persona, que sempre, sempre té la possibilitat de canviar: «Fer el que sigui, sense saber què fer, si es pot rescatar allò que la vida els ha negat i ara se'ls pot ajudar a aconseguir o recuperar». Que puguin tornar a ser o que puguin ser per primera vegada.

Tenen ben present que Jesús, responent a la pregunta «i qui són els altres que haig d'estimar?», explicà la paràbola del bon samarità i acabà amb una altra pregunta: «Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers? Ell respongué: El qui el va tractar amb amor. Llavors Jesús li digué: Vés, i tu fes igual» (Lc 10,29.36-37). I procuren fer-ho!

Enric Puig Jofra, SJ

**Joan XXIII: el Concili,
una nova Pentecosta**

Del discurs pronunciat per Joan XXIII el 8 de desembre de 1962, al final de la primera sessió del Concili Vaticà II. No va presidir la segona sessió ja que va morir el 3 de juny de 1963

«El Concili serà veritablement la nova Pentecosta tan esperada que enriquirà l'Església amb forces espirituals noves i propagarà àmpliament el seu esperit maternal i la seva acció salvadora a tots els camps de l'activitat humana. Serà un nou salt endavant en el regne de Crist en el món [...]. Serà una nova afirmació dels drets supremes de Déu totpoderós, de la fraternitat humana en la caritat, de la pau promesa sobre la terra als homes de bona voluntat.»

DIUMENGE DE PENTECOSTA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*
Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

(La segona lectura, aquest any B, també pot ser: Ga 5,16-25)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

(L'Evangeli, aquest any B, també pot ser: Jn 15,26-27; 16,12-15)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,1-11)

Al llegar el día de Pentecostés, estaban todos reunidos en el mismo lugar. De repente, un ruido del cielo, como de un viento recio, resonó en toda la casa donde se encontraban. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se repartían, posándose encima de cada uno. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en lenguas extranjeras, cada uno en la lengua que el Espíritu le sugería.

Se encontraban entonces en Jerusalén judíos devotos de todas las naciones de la tierra. Al oír el ruido, acudieron en masa y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propio idioma. Enormemente sorprendidos, preguntaban: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos y elamitas, otros vivimos en Mesopotamia, Judea, Capadocia, en el Ponto y en Asia, en Frigia o en Panfilia, en Egipto o en la zona de Libia que limita con Cirene; algunos somos forasteros de Roma, otros judíos o prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las maravillas de Dios en nuestra propia lengua.»

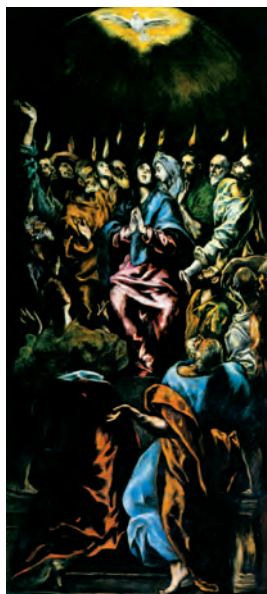
▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran, / y vuelven a ser polvo; / envías tu aliento, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras. / Que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

La vinguda de l'Esperit Sant sobre Maria i els Apòstols. Pintura d'El Greco, Museu del Prado (Madrid)

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,3b-7.12-13)

(La segunda lectura, en este año B, puede ser: Ga 5,16-25)

Hermanos: Nadie puede decir «Jesús es Señor», si no es bajo la acción del Espíritu Santo. Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común. Porque, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

(El Evangelio, en este año B, puede ser: Jn 15,26-27; 16,12-15)

Al anochecer de aquel día, el día primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

COMENTARI

Pasqua i Pentecosta

En la festa de la Pentecosta prenem un text de Joan que ja vàrem llegir el segon diumenge de Pasqua. És l'aparició de Jesús als deixebles, el mateix vespre de la Pasqua, quan ells estaven amb les portes tancades per por dels jueus. En aquesta aparició Jesús fa extensiu als deixebles el do de l'Esperit que ha sortit del seu costat traspassat per la llança a la creu: «Va lliurar l'Esperit» (19,30). És el do anunciat solemnement enmig de la festa de les tendes: «Deia això referint-se a l'Esperit que havien de rebre els qui creuien en ell, perquè encara no hi era l'Esperit perquè Jesús no havia estat glorificat» (7,39).

El primer que convé subratllar del text d'avui, com ja vam dir el segon diumen-

ge de Pasqua, és que per a l'evangeli segons Joan, la Pasqua i la Pentecosta són el mateix dia. Podríem dir que són el mateix misteri. No cal esperar els quaranta dies de Lluc. En l'evangeli de Joan, el dia de la Pasqua hem arribat a l'hora de Jesús, que és una hora de plenitud que ja tothom pot compartir. És l'hora de l'exaltació i de la glorificació de Jesús vers la qual ha apuntat tot l'evangeli. És l'hora en què els creients ja poden adorar el Pare en esperit i en veritat (Jn 4,23).

Però cal recordar també, en segon lloc, que l'Esperit que reben els creients, segons la tradició joànica, és també l'Esperit de la Veritat, que és el que porta al coneixement de la veritat (Jn

16,13), una veritat que ens fa lliures, és a dir, que ens fa fills i germans (Jn 8,32-36). Val la pena subratllar que el que ens fa lliures no és el coneixement de la veritat sinó la Veritat, així, amb majúscula. I aquesta Veritat és Jesús.

La Pentecosta joànica porta un accent propi, diferent del de Lluc. L'Esperit de la Pentecosta de Lluc és el que porta a la missió apostòlica de l'Església, és més eclesiològic. L'Esperit de la Veritat de Joan és el que ens fa recordar la vida de Jesús i ens la fa comprendre (Jn 14,26). És un Esperit més cristològic. Vet aquí la riquesa de la festa de l'Esperit.

Oriol Tuñi, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Es reprèn el temps de durant l'any.

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.)
(□ Lleida): 1Pe 1,3-9 / SI 110 / Mc 10,17-27 ■ **dimarts** (□ Urgell):
1Pe 1,10-16 / SI 97 / Mc 10,28-31 ■ **dimecres**: 1Pe 1,18-25 / SI 147 / Mc 10,32-45 □ **dijous**, Jesucrist, gran sacerdot per sempre: Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / SI 39 / Lc 22,14-20 ■ **divendres**: 1Pe 4,7-13 / SI 95 / Mc 11,11-26 ■ **dissabte**: Jud 17,20b-25 / SI 62 / Mc 11,27-33 □ **diumenge** vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: 1a setm.): Dt 4,32-34. 39-40 / SI 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

22. L'Esperit Sant impulsa l'Església a la missió

La fe en Jesucrist com a enviat del Pare inclou l'estructura de la missió com a segon element. Hem vist que santedat, és a dir, pertinença al Déu vivent, implica missió. Així és Jesús, com a sant de Déu, en tot l'evangeli de Joan —i especialment en el capítol 17—, l'enviat de Déu. Tota la seva essència consisteix a *ser enviat*. El que això significa es fa clar en una frase del capítol 7: «La meva doctrina no és meva» (v. 16), diu el Senyor. Ell viu totalment a partir del Pare i no li contraposa res més, cap cosa que sigui d'ell i prou. En els discursos de comiat s'amplia a l'Esperit Sant aquest tret essencial característic del Fill: «No parlarà pel seu compte, sinó que dirà tot el que haurà sentit» (16,13). El Pare envia l'Esperit en nom de Jesús (14,26); Jesús l'envia des del Pare (15,26).

Després de la resurrecció, Jesús atrau els deixebles cap aquest corrent de la missió: «Com el Pare m'ha enviat a mi, així us envio a vosaltres» (20,21). Pel que fa a la comunitat

de deixebles de tots els temps, cal que tingui com a característica mantenir-se com a realment enviada per Jesús. Això significa per a ella sempre: «la meva doctrina no és meva»; els deixebles no es prediquen a si mateixos, sinó que diuen el que han sentit. Representen Crist, com Crist representa el Pare. Es deixen guiar per l'Esperit Sant, saben que en aquesta fidelitat absoluta hi actua al mateix temps la dinàmica de la maduració: «L'Esperit de la veritat us guiarà a la veritat sencera» (16,13).

Per a aquest essencial *ser enviats* dels deixebles de Crist, per al lligam a la seva paraula i la força del seu Esperit, l'Església antiga va trobar la forma de la *successió apostòlica*. La missió continuada és *sagrament*, és a dir, no és un poder a lliure disposició ni tampoc una institució feta pels homes, sinó un estar lligat a «la paraula des del principi» (1Jn 1,1) en la comunitat dels testimonis obrada per l'Esperit.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 2a part, Ed. Claret)

EN PAREJA

«Demasiada información provoca depresión y ansiedad»

El professor de filosofia de la Universidad Estatal de San Francisco (EE.UU.) J. Needleman afirma: «El concepto de la realidad que tienen el periodista o la empresa en la que trabaja se relaciona con lo que *excita* a la gente: el escándalo, la violencia, el dinero y el sexo. Lo que ocurre en el interior de la persona no es noticia. Por la manera en que formulan sus preguntas nunca salen a relucir los aspectos más profundos y ricos de la experiencia humana.»

—El director de cine japonés Sugimoto, en su infatigable búsqueda de una reflexión espiritual sobre el vacío y la angustia que sufre la persona de hoy, concluye: «Demasiada *información* nos conduce a la *nada*.»

—Piter Brook asevera: «Vemos cosas horribles cada día en televisión. La *información*, nos acongoja, nos frustra. Sería necesario hablar más del *amor verdadero* y de la *compasión auténtica*.»

—En el último Congreso de Psiquiatria celebrado en Valencia quedó demostrado que «el exceso de *información* provoca *depresión* y *ansiedad*.»

—T. S. Eliot, premio Nobel, preguntaba: «¿Dónde está el *conocimiento* que hemos perdido en la *información*?»

J. M. Alimbau

SANTORAL

27. ✠ Diumenge de Pentecosta. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igalada 1811 - Barcelona 1871), prev. i fund.

28. Dilluns. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., d'Equador.

29. Dimarts. Sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Felíu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

30. Dimecres. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg.,

patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina); beat Pere Tarrés i Claret (Manresa 1905 - Barcelona 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.

31. Dijous. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. Divendres. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Iñigo), abat castellà; sant Flor.

2. Dissabte. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

INTENCIONS DEL SANT PARE (juny)

General: Que els creients sàpiguen reconèixer en l'Eucaristia la presència viva del Ressuscitat, que els acompanya en la vida diària.

Missional: Que els cristians a Europa redescobreixin la pròpia identitat i participin amb més afany en l'anunci de l'evangeli.

ENTREVISTA

JOSEP ORIOL PUJOL

Per l'iniciativa social

En el seu darrer llibre, *Persona i iniciativa social* (Pagès editors), Josep Oriol Pujol, director general de la Fundació Pere Tarrés, recull articles i conferències sobre temes que viu ben de prop, com són l'educació, els valors, l'economia, l'acció social, la gestió d'entitats no lucratives, la iniciativa social, l'Església o la fe. Pujol, que és llicenciat en psicologia i diplomad en direcció i administració d'empreses, es posiciona en una ètica que arrenca del compromís pels més febles, per la defensa de valors com la dignitat de la persona, la llibertat, la iniciativa social i l'equitat; i, des d'aquests principis, aporta reflexions que van des d'una crida a la legitimitat necessària quan es plantegen reivindicacions socials fins a criteris educatius. Al llibre dedica un apartat sencer a les reflexions sobre la fe i el paper de l'Església.

Quines propostes fa per aconseguir un mínim canvi a la societat pel que fa als principis ètics?
Educació, educació i educació. I una educació integral, que tingui presents la dimensió espiritual de la persona, valors com l'esforç, la constància, l'estimació per l'altre. I una veritable promoció econòmica de les zones menys desenvolupades.

Com s'ha de treballar des de l'escola i la família, quins recursos tenim per arribar a educar millor?
La societat hauria de ser més exigent en la formació i selecció dels educadors. Seria bo que superés estils educatius que responen a altres èpoques. Els pares, com tot educador, hem d'intervenir des de l'estimació però amb exigència, fixant límits, afavorint l'autonomia, la maduresa, la responsabilitat pròpia de cada edat. I sense males consciències.

I la fe, quin paper té avui? Com ajudar a viure-la?

Tot educador ha de procurar elevar les inquietuds d'infants i joves i ser model de comportament. En un entorn materialista on tot sembla que es pot resoldre des de la racionalitat, és imprescindible apropar testimonis de fe. Allò viscut a casa, a l'escola, al centre d'esplai, sempre resta en el més profund de la persona.

Dr. Paulino Castells
(*En pareja*, Ed. Planeta;
En parella, Ed. Pòrtic)

Òscar Bardají i Martín

Xarxa d'Oasis, nou llibre de Mn. Escales

Mn. Joan Escales, Rector d'Enviny, ha publicat *Xarxa d'Oasis*, un llibre en el qual es poden trobar reflexions per encarar la vida actual. Mn. Joan mira el món «com un desert», on fem travessa en recerca d'un oasi que ens refresqui l'ànima: «som pelegrins de la Pàtria guiats per un somni, crear en el desert del món una xarxa d'oasis», indrets humans, persones o ensenyaments amb què anar més enllà dels problemes quotidians. «Obrim portes —diu mossèn Joan—. Acollim aquells que ignoren el nostre referent, però que s'interessin pels seus valors.»

Dos alumnes de l'Escola Pia de Balaguer guanyen el premi Pilarín Bayés de contes

Els alumnes de l'Escola Pia de Balaguer Josep Sala —de 4t de Primària amb l'obra *No tinc diners, i què?* i sota el pseudònim Jep Sabà, i Maria Bonet de 5è de Primària amb *Al meu barri surt el sol* sota el pseudònim Taronja2001— han guanyat el IX Premi Pilarín Bayés de contes escrits per a nens i nenes. S'atorguen 15 premis a nois i noies de tot Catalunya. Enguany, s'hi havien presentat un total de 1.200 treballs.

Reunió de l'Arquebisbe amb els preveres de l'Arxiprestat de l'Alt Urgell

Seguint les trobades que va realitzant durant aquest curs amb tots els preveres de la Diòcesi de forma distesa, per pregar junts i escoltar les qüestions que més els interessin, l'Arquebisbe d'Urgell va mantenir una reunió amb els preveres de l'Arxiprestat de l'Alt Urgell, a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell, el dilluns dia 7 de maig. Van pregar junts, compartint les qüestions que tenen més a veure amb els preveres que resideixen a la Residència del Seminari i a La Seu mateixa.

També van encetar la reflexió sobre l'atenció als pobles petits, que continuarà en la reunió del dimarts dia 19 de juny.

Visita de l'Arquebisbe de Puebla (Mèxic)

Mons. Víctor Sánchez Espinosa, Arquebisbe de Puebla (Mèxic), va fer una breu estada a la Diòcesi d'Urgell la segona setmana de maig, abans de participar en els actes del 25è aniversari de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona, el divendres dia 11 de maig a la Facultat de Teologia de Catalunya.

Mons. Sánchez visità el nucli antic de la ciutat i la Catedral de Santa Maria d'Urgell, guiat pel Rector de la parròquia de Sant Ot i Degà del Capítol Catedral, Mn. Xavier Parés. Posteriorment, Mons. Sánchez va mantenir una reunió amb l'Arquebisbe d'Urgell, amb qui va intercanviar punts de vista sobre l'actualitat eclesial i social de les respectives diòcesis, a més de comentar la importància de l'efemèride en la qual participava l'Arquebisbe de Puebla. També va visitar Andorra la Vella i les institucions del Principat d'Andorra, acompanyats per l'Arxiprest Mn. Ramon Sàrries.

Mons. Sánchez amb Mons. Vives i Mn. Parés

La revista Església d'Urgell rep un guardó pels 40 anys de trajectòria en català

L'Associació Catalana de la Premsa Comarcal (ACPC) va lliurar, dissabte 12 de maig, un diploma a la revista diocesana *Església d'Urgell* en reconeixement «per la seva trajectòria durant 40 anys a favor de la premsa comarcal i local en català». El diploma el va recollir en nom de la revista diocesana qui va ser la seva Directora des del primer número i fins a l'any 2002, Dolors Mayoral, i que actualment continua vinculada a *Església d'Urgell* com a Administradora. També hi va assistir el Secretari personal de l'Arquebisbe, Mn. Cinto Busquet.

L'acte va tenir lloc a El Vendrell, en el transcurs del dinar de cloenda de la XXX Assemblea i del VIII Congrés de la Premsa Local i Comarcal, celebrats al llarg del matí al museu Vil·la Pau Casals de la capital del Baix Penedès, amb l'assistència de representants de bona part de les publicacions associades a l'ACPC.

L'Associació aplega actualment 116 capçaleres, el conjunt de les quals supera el milió de lectors a tot Catalunya. A l'acte de cloenda també es va lliurar un reconeixement a les publicacions que porten 25, 30 i 35 anys en actiu. Després del lliurament, Dolors Mayoral va adreçar unes paraules d'agraïment en nom de tots els guardonats i va encoratjar els editors de les revistes associades a continuar, malgrat els temps difícils que travessem, la tasca tan important d'apropar als ciutadans la informació dels fets que s'esdevenen a les viles i ciutats de les nostres comarques.

Dolors Majoral recull el reconeixement

Engrandint, una nova publicació de la Fundació Fiella de Tremp

La Fundació Fiella de Tremp ha començat a editar una publicació, que es diu *Engrandint* i que vol donar a conèixer la vida de la Residència i construir ponts amb la ciutat i la comarca.

Es vol fer ressò del col·lectiu de gent gran de la Fundació Fiella-Sant Hospital de Tremp i també té la voluntat de fer-se present a la vida de tots els ciutadans de Tremp.

La revista voldria sortir quatre cops a l'any, al voltant de cada estació, amb informacions de la vida de la casa, col·laboracions diverses sobre temes de salut, cultura i història de Tremp, i l'activitat de la parròquia. *Engrandint* surt a la llum com un petit projecte en un any significatiu per a la casa: l'any 1912 arribaven a Tremp les Religioses Missioneres Filles del Cor de Maria, enguany fa cent anys.

Trobada de preconfirmació a Andorra

«Caminant...» va ser el lema de la convivència que, dissabte 5 de maig, els grups de catequesi de preconfirmació de totes les parròquies d'Andorra van realitzar per finalitzar el primer curs de preparació abans de rebre el sagrament del do de l'Esperit Sant.

Un centenar de joves, catequistes i animadors van començar l'activitat a St. Joan de Caselles i van anar fent camí fins al Santuari de Meritxell. Aina va ser lloc de dolça parada a l'inici de l'itinerari de natura que els va guiar fins a la capella de la Santa Creu, a Canillo, a la creu dels set braços, a l'església de Sant Miquel de Prats, a la creu de Carlemany, des d'on ja es podia albirar la meta, i els oratoris propers al Santuari. Al Santuari van fer una pregària tots junts.

LA MISSA

Per què hem d'anar a missa el diumenge? (IV)

Jesús, el dia de l'últim sopar, ens va fer un do extraordinari. Es va quedar per sempre amb nosaltres en el misteri de l'Eucaristia, donant-nos el seu cos en el pa i la seva sang en el vi consagrats. Jesús va poder fer el que era impossible per estar entre nosaltres per sempre en el temps, i ser el nostre aliment espiritual mentre vivim en aquest món.

El tresor de l'Eucaristia, el tenim sempre al nostre abast i a la nostra disposició. És per això que, des de l'inici del cristianisme, els cristians es reuneixen el primer dia de la setmana, el mateix dia que Jesús va ressuscitar, el diumenge,

per repetir el gest que féu Jesús de partir el pa eucarístic, tal com Ell mateix ens va manar de fer-ho: «Feu això en memòria meva». El pa eucarístic és el pa de la vida, aliment indispensable per a la vida dels cristians que formem l'Església. De la mateixa manera que, per a la salut del cos, cal el menjar de cada dia, per mantenir la salut de l'ànima cal menjar el pa de la Paraula i el pa de l'Eucaristia. Aquest aliment, el trobem a la celebració eucarística dominical. En el moment que per la fe arribem a comprendre això, la missa dominical serà per a nosaltres tan important, que si no hi participem cada diumen-

ge, serà com un món sense aire per respirar, un dia sense el sol que dóna llum i alegria, un cos sense ànima.

La missa dominical dóna llum i bellesa a la nostra vida setmanal. Trobar-nos amb Déu dóna una felicitat íntima i profunda a la nostra vida. Aquestes són les principals raons per les quals cal anar a missa cada diumenge. No per obligació, per complir o per costum, sinó per ser més feliços en la nostra vida espiritual, humana i cristiana.

Mn. F. Xavier Parés
Delegat diocesà de Litúrgia